

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sorok 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyititéri czikkelt:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A kép színe és fonákja.

Budapest, jan. 5.

Sajátságos politikai helyzetünknek színe is van, visszaja is van. He-lyes ítélet csak úgy formálható, ha mind a két oldal tekintetbe vétetik.

A képnek színe ez:

A magyar politika legértékesebb tartalma és legszebb hagyománya a liberáliszmus. Hogy államiságunk van, habár csak töredékekben is; hogy kulturánk van, habár sok tekintetben megrontva az idegen német szellemnek föl nem dolgozott hatása által; hogy vagyoni fejlődésünk van, habár sokszorosan gátolva az osztrák érdekek előtérbe nyomulása által: mindezt annak a három százados szellemnek köszönhetjük, mely hazánk vezérpolitikáit áthatotta, s mely vaskövetkezetességgel forrasztotta össze a nemzeti érzületet a liberális érzülettel.

Azokat, kik fegyvert fogtak törvényeink védelmére, együtt találjuk azokkal, a kik a lelkiismeret szabadságát oltalmazták. Viszont azokat, kik hajlandók voltak a nemzeti jogok biztosítását az összbiradalmi irányzatnak alárendelni, együtt találjuk a túrelmetlenekkel, a vakbuzgókkal, a vallásszabadság üldözőivel. Így volt a Bocskay, Rákóczy, Bethlen fegyvereinek zajában.

És így volt a nagy reformkorszak békés idejében is. Az a fényes névsor, mely századunk első felében hazánk közéletének világított, mindig két kézzel dolgozott. Egyik kezével építette az alkotmány biztosítását, másik kezével a jogegyenlőségnek, a gondolat- és szószabadságnak vetette meg alapjait.

Igy forrott össze erkölcsben, hagyományban, törekvésben a nemzeti irány a szabadelvű iránnyal. Ekként a magyarság eszméje, az államiság eszméje és a szabadelvűség eszméje egyjelentőségű lett Magyarország publicistikájában.

De ennek a képnek visszaja is van. A visszajós fele nem úgy néz ki, mint a színes fele. Itt már a név nincsen összhangban a tartalommal, s a lényeg uralkodását föl váltotta a jelszó uralkodása.

A Kossuth önvédelmi harcában

még együtt él a két nagy eszmeáramlat. A jogegyenlőség és önállóság, a szabadság és függetlenség itt még azonos fogalmak. A liberáliszmus ellenségei a nemzet ellenségei között húzódnak meg, s a muszka invázió előkészítésében kizárólag csak ó-konzervatív áru-lók fáradoznak.

De az önvédelmi harc lezajlása után az eszme sorakozás százados történelmi alakulása hirtelen megváltozik. Az idegen kormány elkülöníti a testvér eszmeáramlatot. Akasztófával, börtönnel vagy onkolobzással bizonyítja be, hogy ez a két dolog, nem egy dolog. Az egyik eszme üldözöbe vette a másikat. Bach Sándor egy liberális ur volt. Elkobozták a magyar állam összes közjogi előnyeit, pedig védte a vallás szabad gyakorlását. Kiirtotta a magyar politikai hatóságok iradáiból; pedig a jogegyenlőséget egész mértékben fentartotta. Díjat tűzött ki azok fejére, kik a meg-támadott hazát védelmezni merészeltek; pedig minden törvényét — a polgári és büntetőtörvénykönyvet, a perrendtartást — a demokrácia szelleme lengette át.

A két nagy eszmeáramlat testvérisége csak azért nem szűnt meg teljesen, mivel a Bach Sándor ur liberálisán egy kis csorba esett az által, hogy a szónak és sajtónak szabadságát mértéktelenül üldözte.

Am a 75-iki fuzió ezt a csorbát kiköszörülte. Az akkor alakult liberális kormány a lehető legnagyobb szabadságot biztosította a beszéd számára is, az irás számára is. És mégis — vajjon a történelmileg fejlődött magyar liberáliszmus hagyományainak nyomdokain haladunk-e husz év óta?

Szavakat írni és mondani szabad; de miként állunk a szavazatok szabadságával? Beszélhetünk-e liberáliszmusról ott, hol a közélet legfontosabb megnyilatkozása hivatalos erőszak békőiba van verve? Mi a szabadelvűség, ha nem az, hogy véleményünket nyilváníthatassuk s cselekedeteinknek egyéb korlátja ne legyen, mint a mások joga? Van-e hát szabadsága annak, akár polgári értelemben, akit a választásoknál részint mesterkedéssel, részint erőszakkal, vagy arra kényszerítenek, hogy ne szavazzon, vagy arra, hogy ne úgy szavazzon, a miként akar?

Igy állunk a polgári szabadsággal a liberális korszak alatt.

Hát a nemzeti szabadsággal hogyan állunk?

A közjogi kiegyezés „összes” hadsereget ismer. A liberális kormány „közös” hadsereget csinált. A szókülönbség igen fontos, mert fogalmi különbséget szül „közös” fogalom; mechanikai összetétel. Ha „közös”, akkor annak nincsen osztrák és magyar alkatrésze; ha „összes”, akkor annak kiegészítő része lehet a magyar hadsereg.

A közjogi kiegyezés a nemzet jogkörébe utalja a hadsereg elhelyezését. A liberális kormány a nemzetnek erről a fontos jogáról lemondott.

A kiegyezés indoklása a közös és együttes birtoklásból csak a közös „védelem” kötelezettségét származtatja. A végrehajtásnál összecserélik a szót: „védelem”-ből csinálnak „véd-erőt”. A különbség itt is lényegre vág. Mert a védelem: akció; a véderő: in-tézmény.

Ilyen a kép visszaja.

Színét és viszsáját a dolognak nem kell összezavarni. Az egyik magyar szabadelvűség nemzeti aspirációkkal; a másik internácionalis szabadelvűség a nemzeti erőforrások kiapasz-tásával.

Ez az áthidalhatatlan különbség nyújt kulcsot és magyarázatot a mostani válsághoz is.

Tény, hogy a reformkormány el-bocsajtása a nemzeti közakarat hajó-jának megfeneklését jelenti. Tény, hogy a Khuen-Héderváry — tehát egy olyan férfiú előtérbe tolása, akit a többség már egyszer elutasított s a ki köztudomás szerint így jellemezte ezt a többséget! „Sie haben mich belogen, und betrogen” a nemzeti közakarat súlyos megaláztatását jelenti.

Honnan van mégis, hogy a nemzet a maga teljes egészében és a maga osztatlan akaratainak egész föntségével nem tiltakozik a megaláztatás ellen? Onnan, mert a többség és annak akaratát mellett, az alkotmányosságnak csak külső formái szólnak. Onnan, hogy ez a többség nem támaszkodhatik erkölcsi bázisokra, sem eredetében, sem létezésében. Onnan, hogy mindenki tudja,

hogy ez a többség kész urat, mundurt és elvet cserélni mindenkor, csak hatalomban maradhasson.

Igenis, elválasztjuk az ország érdekét a többség érdekétől, a miként nem zavarunk össze eszményeinket a haszonlesők fogásaival. Nincs hajlandóságunk a szabadelvű pártot ütött sebeket kötözgetni. Istentől és meggyőződésünktől nyert erőinket nem pazaroljuk arra, hogy a megszorult szabadelvű pártot huzzuk ki a megaláztatás hinárjából. Hadd vergődjék ott, a míg beléfullad.

BARTHA MIKLÓS.

Politikai hírek.

Az új koronaőr felavatása. Az új koronaőrnek, báró Radványzky Bélának ünnepélyes felavatása január 10-én a király jelenlétében történik meg a budai királyi várpalotában. Ezek szerint a magyar országgyűlés ugyanezen a napon együttes ülést tart a képviselőházban.

A vármegyék tisztviselői személyzete jelentékenyen szaporodni fog ez év folyamán tekintettel azon körülményre, hogy az eddigi személyzet a vármegyék nagy részénél a közigazgatás helyes és gyors intézésének biztosítására elégtelenek bizonyultak. Mintán pedig a vármegyék nagy részében adózási viszonyok nem engedik meg az czélból újabb pótlódó kivetését, néhol meg az ily czélra igénybe vett gimnáziumi takaréklapok is meg lehetnének kimerülni a vármegyék állami javadalmaszásának fölemelésével fognak fedeztetni a közigazgatás érdekében szervezendő új állásokkal járó költségek, valamint a dologi kiadások emelkedése folytán mutatkozó többletek is.

A válság.

Budapest, január 6.

Ö felsége talán hétfőn határozni fog a kabinetalakítás tárgyában, s hogy választása kire esik, az iránt ma a kormánypartban semmi kétség sem uralkodik többé. A korona bizalma ama férfiuban fog összpontosulni, ki ellen a kormánypartban hetek óta a leghevesebb agitáció folyt, még pedig nem mindig tiszta fegyverekkel. Ez a férfiú gróf Khuen-Héderváry Károly horvát bán.

— sőt még könyv nélkül is tudsz belőle szavalgatni.

Minő emlékezés! Mily visszagondolás! Oh! Nem is mint pástortörzsek, de mint lármafák gyulnak ki lelkeim emlékeim! És a lángok minő menyországba lobognak vissza! Minő kiáltó, bullázatos ellentétet képeznek itt, sőtét, mozdulatlan koporsóddal szemben! Mintha csak tűzet, mintha csak paraszt hintenék a jégre, koporsód jegére: Mintha: tűz em jeget hevítene!

Nagy-Károly, Mátészalka, Ungvár! Ha felidézem ama forró ábrándokat, melyeknek felőlűl alatt bolyongtuk be az Ung vize körüli berkeket, virágos partokat, vagy a nemzetünkkel is idősebb vár meredélyei alatt elterülő lombos kertek, annak fülmilés rejtekeit, hol egy-egy duzzadt fának sudarába, egy-egy kidudorodott gomba sima föltetébe, vagy a patak kiömléseitől tisztára seprött porondrétegbe — vágyainkon ringatózva — : irogatniuk, vésegetniük be példányképeinknek, vagy bályányolt művésznek alakjainak neveit: Prielle Kornélia, V. Kolonits Alfonza, Gyula Ferencz, Rónay Gyula, Egressy Gábor, Szentpétery Zsigmond. Ah, ha ezek közé emelkedhetnénk valaha! Miként sohajtozánk! S mily áhitattal néztem én reád, hogy színművésztünk eme büszkeségeit, Kolozsvári vendégzerepléseikből, te már mind egytől egyig ismerted, míg én nem!

Ha felidézem, mondom, együtt töltött időnknek eme legköltőibb napjait: talán végig rezdül megfagyott tetemed, lobbot vet még egyszer kiült szíved, átlélekül dermedt nyugalmad, s megaranyozódik egy perczre koporsódnak éjjele.

Igen!

Két évig haladtunk együtt színészi életünk hajnalán.

Immár a kormánypart bizonyosra veszi először azt, hogy ő bizatik meg a kabinet-alakítással, másodsor meg azt, hogy a bán kész a megbízást elfogadni, végül pedig az, hogy kísérlete ezental, nem mint tavasszal történt, kudarcra, hanem teljes sikerre fog vezetni. És minthogy őt tartja mindenki a helyzet urának a legközelebbi miniszterelnöknek természetesen, hogy ma mindenki köréje sorakozik, s azok a frakciók is, melyek eddig élet-halál harcot folytattak ellene, készek őt támogatni.

Kétségtelen, hogy gróf Khuen irányában a kormánypart hangulata gyökeresen megváltozott, s azok kik nem voltak képesek őt politikailag megsemmisíteni, lehetlenné tenni, most a legfeltűnőbbben talakodnak körébe s igyekeznek kegyeit maguknak biztosítani. A kormánypart zóme, az iners massa, melynek eddig is meglehetősen mindegy volt, akár Bánffy, akár Kuen lesz a miniszterelnök, most határozottan sajnálja, hogy bele vonatta magát meddő agitációba, mely a koronára elkedvelenítőleg hatott s általában csak bizonyos urak egész-ségtelen dicshagyának kielégítésére irányult.

Különösen élénk a kormánypartban a megütkezés Wekerle Sándor iránt, kit az azal gyanúsítanak, hogy csak azért, hogy megmutassa, hogy ő a legény a csárdában tehát tisztán személyes bosszúságból és elbizakodottságból a pártot olyan helyzetbe akart juttatni, mely reá könnyen végzetessé válhatott volna.

Mert ma már kétségtelen, hogy a korona részéről ezuttal semmi olyan nyilatkozat nem történt, melyet arra lehetett volna magyarázni, hogy egy Bánffy-kabinet az idő szerint akár csak képzelhető lenne.

A Bánffy-kombináció mögött Wekerle állott s azokat az ármányokat, melyek a partban Bánffy javára folytak oly czélból, hogy a korona elhatározási jogát korlátozják egyenesen reá vagy hízalmasaira vezetik vissza. A kormánypart egy része tehát határozottan neheztel Wekerlre, mert látja, hogy oda dolgozott, hogy olyan kormány alakuljon, melyben ő nem foglal ugyan helyet, melynek politikai irányát azonban ő szabja meg. Felelőtlen állásban akart volna tehát miniszterelnökködni s olyan állásra aspirált, minőt egy ideig Deák Ferencz játszott az Andrássy-kormányval szemben. Ez aspirációkra vezetett vissza mindazt mi legutóbb a többség körében történt s a mi nem szólva a közérdekről, a párt érdekeit is komolyan veszélyeztetette.

A sugár termetű, csengő haugu, jellegzetes arczöltű székelő legény, csakhamar kedvelt szerelmes és hős színész lett.

Két év múlva elváltunk. Aztán utaink irányai vad összevisszaságban csapongtak szerzetét, mindaddig míg ezernyolcszázhatvankilencz—hetven körül különösen gyermekeid könnyebb növelhetése szempontjából — ide Kolozsvárra nem telepedtettél.

Mert, a mily távolságból, te, összekuporgatott fillérideken gyermekeidet Kolozsváron neveltetted, az az önmotagadásnak az asketizmusig fokozódott kifejezése, az apai önfeladkozásnak majdnem páratlan netovábbja.

Azota itt élted, itt töltötted, férfiaságod munkabíró korszakát.

Itt küzdöttünk, itt harcoltunk egymás mellett több mint két évtizeden keresztül.

Te, immáron bevégezted a harcot. Bevégeztél mindent . .

Elmondhatod a költővel: „Megesőkolgattam rózsáját, Megizadtam vas pályáját.”

Elmondhatod, hogy te is csodáltad azt a bűvös csillagot, melynek bódító fénye után annyi nemes és — nemtelen szív epedez; érezted, hogy vannak és voltak, a kikre ez a szeszélyes csillag, pazarabban ontotta fényét mint reád; de te boldog voltál, hogy a szerencsésebbek dicsőségében gyönyörködhetél; boldog voltál, hogy e csillag sugárzatában küzdödhettél; boldog voltál a törekvésben, melyről hitted, hogy hozzá minélközelebbi magaslatra emel; elégtűlt tette telkedet a tudat, hogy pályádnak, s ezzel hazádnak, véglegleltedig lelkiismeretes, becsületes munkása lehetél; és mikor a legfelsőbb hatalom, elszólitott az élők sorából, még, azzal az édes megnyugvással is hunyhadtad le fáradt pilládat, hogy kötelességeidet mint férj, mint apa, mint

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Január 7.

Osváth Gerő fölött

Gyászbeszéd.

Tartotta: E. Kovács Gyula.

Kolozsvár, 1895. január 5.

Mélyen tisztelt gyászos gyülekezet! Kisznevett kedves kartársunk! Elnyugodott, kedves, szeretett barátom! Ezen a helyen, a hol most állunk még, alig szüntek meg a gyászbeszéd fájó hangjai; a légben alig merültek el a halotti ének bájos akkordjai, egy előtted sirba szállott, szintén közszeretettnek örvendett, kedves kartársunk fölött: a gyászbeszédet újból kell kezdenünk; a bus melódiát föl kell ujtanunk. S épen éretted!

A kik szerettünk, becsültünk, ide gyűltünk ravatalod mellé, hogy lefizesst nekéd, az emberi tartozás, a szeretet legfajdalmasabb adóját; hogy megadjuk nekéd azt a végtiszűességet, mely annál kinosabb, annál keservesebb, minél készségesebben hajt reá szívünk szorongása.

Itt állunk, e keskeny, zordon csónak, — e rejtelmes lélekvesztő mellett, melyet elomlandó tetemeiddel, nem sokára, a végetlenség tengerére bocsájtsunk . . .

Itt vagyok én is, ifjuságod legrégibb barátja; — sőt, kartársaink közül talán az egyetlen, ki tégedet, az első ifjuság hajnal fényében is láttalak; én, a ki hű osztályosa voltam mindazon keserves viszontagságoknak, melyekből mindkettőnknek busásan kijutott; boldog részese mindazon örömeinknek, melyek-el pályánk zürzavarái között, koronként találkoztunk.

A szatmármegyei Nyírség gyermeke, végsőt köszön az udvarhelymegyei, bözödfalvi székelő fiúnak, mint régi kenyeres társának, szeretett barátjának! . . .

Igen! Fábávesztet, porbairógató társad, ábrándozó pajtásod, — én akarok rólad valamit mondani; nekem kell fölötted halotti beszédet tartani.

Érted-e? Érzed-e? Tudod-e mi ez? Nem megfoghatatlanul csodálatosak-e olykor a végzet utjai? nem megdöbbenő szembe-szökők-e néha a természet játéka, esélyei? . .

Én! a kivel az élet erőteljében együtt buzogtál; én, a kivel együtt kezdettél álmodni a halhatatlanságról; együtt kezdettél törekedni az örökké tartó élet felé; én, a kivel együtt csatogtad el tavaszkorod pacsirta-dalait; én állok itt, hogy örökre elbúcsu-zassalak téged az élettől.

Mikor ezernyolcszázötvenhét tavaszán virágvasárnap után Nagy Károlyban az ifjuság rózsáival arczunkon, az édes gondatlanság verőfényével lelkünkön, életünkben először kezdet szorítottunk: ki gondolt erre? Ki sejtette volna, hogy ma e napon, épen én fogom e gyászlapokat olvasni fölötted? . . .

Émlékezem: mint örültem én akkor nekéd, ujonnan érkezett és szerződött tagnak. Fejér Károly társulatánál; én a volt debreczeni református hetedik gimnazista, nekéd a volt kolozsvári unitárius theológusnak! Miként örültünk egymásnak! Először különösen azért, mert mindketten kollegiumokból kerültünk ki; másodsor, és még különösebben azért, mert mindketten őszinte igaz lelkesedéssel csüggöttünk új pályánkon.

Émlékezem: mily ragyogó arccal beszéltél el, és mennyire imponált nekem ez elbeszélése, hogy mi módon léptél föl először, azzelől egy évvel, ennek a mi anya-

épületünknek, a kolozsvári nemzeti színház-nak színpadán, Gyula Ferencz, Rónay Gyula fő fő matadorok protekciója mellett, a Czákó Zsigmond „János lovag” című drámájának Frangepán Miklós költői lelkű szerelmes hősében.

Elmondad: mily boldog remegés közt szavaltad itt szereped szerinti imárottadnak, Mária királynőnek a már akkor is ünnepeelt Hidassy Prielle Kornéliának, sokszoros és jószágos utasításai után, ama dagályos de mégis oly bűvösen csengő vallomásokat, melyekkel a Frangepán szerepe elárasztva van. S melynek bekezdő talányszert sorain, később is annyiszor olvadoztunk:

Frangepán. Kezed tűzet havaz. Mária. Hogyan lovag? Frangepán. A szaggatott levél, mint hó-pehely,

Szállongva csódkos arczon, homlokon; És azt hiszem, hogy mindenki levél, Lelkedből egy áldó, szent gondolat, — Oh hints reám, a miglen elborítsz! Mária. Tépett levél: lényem jelképe ez, Rajtad, körülött hervadoz lovag. Csak égi kell belőled Frangepán! Mi tisztá, szent; levante szellemed, A szenvedély a sirnak ég lovag. Ez érzélem, sirok fölött is ég . . . Frangepán. Miként, sasszárnyakon emelt bogár:

Mélység, magasság közt leng, tévedez — Ugy lényem is lelkednek szárnyain Végetlenig hatolt már Mária. Meddig viszesz? Hová emelkedik Martyr — szent ihleted?!

Oh, mint irigyeltetek, hogy te már ismerted „János lovag”-ot, Czákó Zsigmond-nak ez utolsó darabját, mely után a meghas-onlott nagy szellem golyót röpitett agyába,

H I R D E T É S E K.

Kolozsvármegye és Kolozsvár szab. kir. város főispánjától.

Sz. 1529—1894.

15. (1—3)

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatokra bízott Kolozsvár sz. kir. város K-Monos-tor kerületében ujonnan rendszeresített s 500 frt fizetéssel és 50 frt irodai átalánnyal javadalmazott **kerületi kapitányi** és 300 frt évi fizetéssel javadalmazott **kapitányi jegyzői állásra** ezennel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, a kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. törv.-czikkben előírt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérésüket hozzám **1895. évi Január hó 25-ig** annyival is inkább adják be, mert a később érkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

Kolozsvárt, 1894. évi december hó 31-én.

Gróf Beldi Ákos s. k.,
főispán.

Sz. 88—1894.

14. (1—3)

Pályázati hirdetmény.

Az Abrudbánya-verespataki nehezek pénzalap választmányának 1894. évi november hó 21-én tartott közgyűlésében hozott határozat folytán a Bucsum községben rendszeresített, s lemondás folytán megüresedett **orvosi állásra** ezennel pályázatot nyitattik.

Ezen állással évi 550 frt fizetés, 120 frt lótartható átalány és 60 frt szálláspénz és előre láthatólag 200 frt drágasági pótlék van összekötve. Utóbbi a választmány által megszavaztatott és felsőbb helyre jóváhagyás végett a határozat felterjesztve lett.

Köteles a megválasztott orvos Bucsum község összes bányászait és azok családtagjait ingyenesen gyógykezelni.

Fizetése a nehezek pénzalap pénztári kezelésénél (m. kir. Bánya-hivatal) fog előleges részletekben kifizetett.

A pályázni óhajtók tudori oklevelükkel, erkölcsi és szolgálati bizonyítványikkal felszerelt folyamodványukat az **1895. évi Január hó 24-éig** előírt elnökségnek annál is inkább adják be, minthogy a később érkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Abrudbányán, 1894. december hó 24-én.

Képes Ferencz,
jegyző.

Ajtay János,
elnök.

Sz. 7913—1894.

10. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Incze József ügyvéd végrehajtónak Pus Klemencz István s neje Mihaleán Mária kolozsvári lakosok végrehajtást szenvedők ellen 35 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a Kolozsvár városi kir. járásbírósnak) területén levő, Kolozsvár városban és határán fekvő és a fenti végrehajtást szenvedők tulajdonánál felvett kolozsvári 5644. tjkvbeni A + 2. rsz. 8826. hrsz. birtokra 189 frt becsárban; a 3. rsz. 10524/1. hrsz. birtokra 59 frt becsárban; a 4. rsz. 9556/1. hrsz. birtokra 217 frt becsárban az árverést 465 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1895. évi Január hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor** ezen kir. telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan 465 frt becsárának 10 százalékat bánatpénz gyanánt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kolozsvárt, 1894. évi október hó 2-án.

REINOLD ARTHUR,
kir. törvényszéki bíró.

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT VÉGELEDÁS.

KOVÁTS P. és FIAI

cézégüzletével **végleg** felhagy

és hogy a felszámolás (Liquidatio) gyorsan lebonyolítható lehessen, az 1884. évi XVII. t.-czikk 52-ik §-a értelmében hatóságilag engedélyezett és ellenőrzött

végeladást
tartanak

diszmű-, gyermekjáték-, japáni árúk és hang-szer raktárukból.

Hol a nagyérd. közönségnek legjobb alkalma nyílik **Karácsonyi és Újévi bevásárlásait** — készpénz fizetéssel — mélyen leszállított árak mellett beszerezni.
975. (17—25)

Legelő bérbeadás.

A m. kir. államkincstár tulajdonát képező **Nagy-Sármási** uradalomban 336—364, együtt mintegy **700 kat. holdnyi kitünő legelő terület** 1895. év Január hó 21-én délután 1 órakor tartandó árverésen, illetőleg zárt ajánlati verseny útján 1895. év Szeptember hó végéig bérbe fog adatni.

Zárt ajánlatok — 50 kros bélyeggel és 400 frt bánatpénzzel, — alóírt hivatalhoz küldendők, illetőleg Nagy-Sármáson adandók át az árverés megkezdése előtt.

Bérelni szándékozik a **Nagy-Sármáson** (posta- és vasutállomás Bálód) levő hivatalnokok utmutatása mellett megtekinthetik a bérbe adandó területeket.

A m. kir. állami bikanevelő-telep felügyelősége,
1040. (3—6)
Torda (Erdély) posta- és vasut-állomás.

KIADÓ

Magyar-Fenes községben Kolozsvártól 1 1/2 óra távolságra **2 hold területű**

belső telek

szép gyümölcsös, teljesen jó karban levő tágas lakház s megfelelő melléképületekkel.

Értekezhetni **Kolozsvárt, külszén-utca 12. házszám alatt** a tulajdonosnál.
13. (1—3)

Jó száraz usztatlan TÖLGY TŰZIFA,

**Kolozsvárig szállítva
vagonkint m. mázsája 44 frt. Bükkfa 48 frt.**

Megrendeléseket elfogad Benigni palota (Fillér-bazár is.)

Nemkülönbön **tölgyfa-pallók, Skárt talpfák, küllők, építkezésekhez való faragott fenyőfák, zsen-delyek, stukaturfák, szálló csapkarók** szintén a legolcsóbban beszerezhetők:

Kiss Károlynál,

B.-Hunyadon.
35. (11—14)

Tisztán kölcsönös. — Résztvevősei nincsenek.

Az összes nyereség a biztosítottak javára esik.

**A legnagyobb és leggazdagabb
pénzügyintézet a világon.**

Biztosítéki alapja

**907 millió
frank.**

"THE MUTUAL"
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTOTT 1843.
Biztosít
emberéletet
legkülönbözőbb és leg-
előnyösebb
módozatok szerint.

Prospektusokkal és tüzetesebb felvilágosítással szolgál az

Erdélyrészi aligazgatóság,

Kolozsvárt, Bel- és Külközép-utca szegletház.

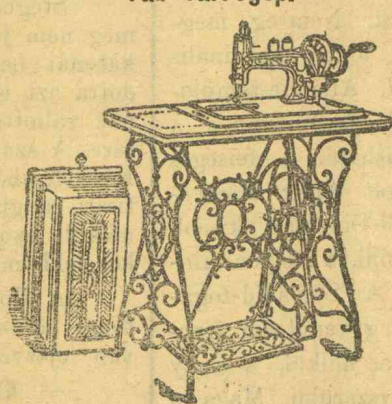
Első magyar VARRÓGÉPGYÁR-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG Budapest.

Évi gyártási képesség 25.000 da-
rab varrógép.

Tisztviselő-telep, Szapáry- és Villám-utca között.

A hazai ipar diadalma.

Évi gyártási képesség 5000 darab kerékpár.

**ADRIA
VARRÓGÉPEK.**

Magyarország egyetlen
varrógép- és kerékpár-
gyára saját butorgyár-
tással és vasöntödével.

**ADRIA
KERÉKPÁROK.**

1894. évi
elsőrangú
kitüntetések: Elismerő okmány: Villamos munkagép kiállításról Budapest.
Iső osztályú állami érem: Országos tanszerkiállításról Debreczenben.
Arany érem: Lengyel nemzeti kiállításról Lembergben.

Kapható minden elsőrangú varrógép- és kerékpár-kereskedésben.

Oly helyekről, ahol még nem találhatók, megrendelések közvetlenül a gyárhoz intézendők. — Árjegyzék ki-vánatra bérmentve ingyen. Kapható: **Boér Sándor örököseinél Kolozsvárt.**

11. (1—8)

Egy vizsgázott gépész,

ki már 16 éven keresztül gőzmalomban és gazdaságban
mint gépész alkalmazva volt,

jó okmányokkal rendelkezik,

egy jó állást keres

április 1-sejére, vagy még előbb.

Czim a kiadóhivatalban.
16. (1—1)

A bécsi nemzetközi élelmészeti- és hadsereg ellátási kiállításon
„Wien-Rotunde 1894.” kitüntette!

BODOKI

„MATILD-FORRÁS”

kristálytisztá égvényes vasas savanyúvíz.

Verszegénységen alapuló betegségeknél, a gyomor és az idegrendszer bántalmainál és női bántalmaknál megbecsülhetlen gyógyhatású kellemes ital!

Legfelségesebb ízű „borvíz” — a maga nemében páratlan hatású „gyógyító víz”!

Elsőrangú acél-forrás!

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb, de mindenekelőtt olcsóbb ásványvizet képzelné sem lehet.

Egy literes üveg víz ára üvegcsereléssel 10 krajczár.
10 üveg, vagy nagyobb mennyiség vételénél megfelelő árkedvezmények.

Kolozsvárt főraktáron:

SEGESVÁRY és TÁRSAI uraknál.

Tisztelettel:

GYÖRGY JÓZSEF, a forrás kezelője.
925. (17—x) (Háromszékmegye) **BODOK** (Háromszékmegye.)

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,
KOLOZSVÁRT,

Főter 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle
üzlethelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.
3. (4—x)